

[Industriministeren]

Forbilledet for lovforslaget, der er udformet som andre love af tilsynsmæssig art, er især bank- og sparekasseloven, ligesom det afspejler de generelle principper i Europarådets og OECDs retningslinier vedrørende investeringsforetagenders virksomhed samt det for EF-Rådet forelagte direktivforslag om samordning af tilsynslovgivningen vedrørende institutter for kollektiv investering i værdipapirer.

I det følgende skal jeg nævne nogle hovedpunkter i lovforslaget.

Lovforslaget finder anvendelse på investeringsforetagender, som har til formål fra offentligheden eller dog fra en videre kreds at modtage midler, der med henblik på risikospredning anbringes i værdipapirer og likvide midler.

Principperne om risikospredning afspejler formålet med investeringsforeningernes virksomhed, der er at give navnlig mindre sparemulighed for at anbringe deres opsparede midler på en måde, der både tilvejebringer en vis grad af værdifasthed ved, at midlerne placeres i aktiver, hvis værdi varierer nogenlunde med prisniveauet, og sikrer en begrænsning af risikoen for tab gennem en spredning af aktiverne i en række forskellige værdipapirer. For den enkelte sparer, der kun har et begrænset beløb til rådighed, kan det være vanskeligt samtidig at opnå begge disse mål, men gennem et samarbejde mellem et større antal sparere gøres dette muligt, ligesom man i fællesskab er i stand til at betale for investeringsekspertise og administration.

Forslaget indeholder regler om mindstekapital, om organisationsforhold, investeringsforskrifter og administration og forvaltning af formuen.

Endelig indeholder forslaget overgangsbestemmelser, der har til hensigt at lette de eksisterende foreningers tilpasning til lovens krav.

Med hensyn til enkeltheder skal jeg henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg skal derfor tillade mig at anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Ebba Strange (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om offentligt ansattes yringsfrihed.

(Beslutningsforslag nr. B 31).

Beslutningsforslaget er identisk med beslutningsforslag nr. B 9 fra folketingsåret 1981-82 (1. samling), fremsat 27. oktober 1981, Folketingstidende 1981-82 (1. samling), forhandlingerne sp. 1091, tillæg A sp. 1055. Forslaget nåede imidlertid ikke at blive behandlet, før der blev udskrevet valg.

Spørgsmålet om offentligt ansattes yringsfrihed har tidligere været behandlet i tinget, dels i en forespørgselsdebat den 6. februar 1979 (Folketingstidende 1978-79, forhandlingerne sp. 5848) og senest ved behandling af et beslutningsforslag fremsat den 22. januar 1980 af medlemmer af det radikale venstre, Folketingstidende 1979-80 (2. samling), forhandlingerne sp. 3631 og 5327, tillæg A sp. 1947.

Imidlertid er problemerne omkring offentligt ansattes yringsfrihed langtfra løst. I det forgangne år har der været et par sager, der i høj grad har påkaldt sig både politisk og offentlig opmærksomhed, og som afslører, at der er brug for klare retsregler både af hensyn til offentlighedens krav om alsidig oplysning og af hensyn til offentligt ansattes sikkerhed.

Som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, kan forslagsstillerne forestille sig, at offentligt ansattes yringsfrihed bliver fastslået i forbindelse med offentlighedsloven eller en kommende forvaltningslov. Det er ikke forslagsstillerne bekendt, om der i de forslag, der for tiden er under forberedelse i justitsministeriet, findes regler om yringsfrihed. Men vedtages det her fremlagte forslag relativt hurtigt, vil den vedtagne beslutning kunne indgå i justitsministerens forslag.

Det skal dog fastslås, at forslagsstillerne helst ser en særkilt lovgivning, der fastslår offentligt ansattes yringsfrihed.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg beslutningsforslaget til tingets velvillige behandling.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om betalt uddannelse i arbejdstiden.